

Гължба. Да знаешъ колко хубаво е!

Поляковъ. Хубаво, а?

= И много лесна била!

— Лесна!

= Много лесна!

— Че научи ме, та като ида на село. . .

= Добре! . . . Стой тамъ! (Спуска се, прегръща го, цѣлува го). Обичамъ те, обичамъ [те! (Отдалечава се).

— Това ли е репетиция?

= Да!

— Че то хубаво нѣщо било! Хайде да повторимъ, че да се науча добре.

= (Пакъ се спуска, прегръща го).

— (Почва да я цѣлува и тегли къмъ канапето да сѣднатъ).

= (Се отдръпва). Като се играе репетиция, не се сѣда.

— Ама азъ рекохъ. . . Тѣй. . . че тѣй е по-добре.

= А, не бива. . . не е тѣй!

— (Смѣе се). Ама че хубаво било репетицията!

= Хубаво зеръ! Ако не бѣше хубаво, господарката нѣмаше. . .

— Господарката ти тѣй ли? . . .

= И какъ още. . .

— Че покажи, де!

= Не съмъ я изучила съвсемъ. . . Като я изуча. . . ще ти покажа.

Мълчание.

Звъни се.

— . . . Ако е господаря ти!

= Че неznamъ!